

Stk. 1 og 2 giver køberen adgang til ved indbetalinger til kreditor at bestemme, på hvilken af flere fordringer beløbet skal afskrives. Det bemærkes, at køberen ikke på grundlag af reglen kan bestemme, på hvilken *del* af en fordring en indbetaling skal afskrives. En indbetaling på en bestemt fordring må således antages at skulle afskrives forholdsmæssigt på renter og afdrag.

Efter *stk. 3* kan det aftales, at beløb, køberen indbetaler, først skal afskrives på fordringer, der hidrører fra reparation af det solgte eller andre foranstaltninger vedrørende dette. Ved køb med ejendomsforbehold er dette ikke blot en undtagelse fra *stk. 1*, men tillige fra § 18, *stk. 2*, idet bestemmelsen indebærer, at ejendomsforbeholdet vil kunne komme til at tjene til sikkerhed også for reparationsgæld m. v.

Det følger af *stk. 3, 2. pkt.*, at købekontrakten eller kontoaftalen ikke betragtes som misligholdt, hvis køberen har betalt ydelsen efter kontrakten, og kreditor så anvender indbetalingen til afskrivning på reparationsgælden. I forhold til udvalgets udkast (§ 11, *stk. 3, 2. pkt.*) har justitsministeriet dog fundet det rigtigst i lovteksten at præcisere, dels at den aftalte betalingsordning i så fald forlænges tilsvarende, jfr. herved betænkningen s. 76, dels at det ikke er køberen, der kan bestemme, at indbetalingen skal dække reparationsregningen med den virkning, at han tiltvinger sig henstand med ydelsen.

Til § 13

En kreditkøber kan have indsigelser og krav på grundlag af købet, f. eks. fordi tingen er mangelfuld eller ikke bliver leveret. Over for sælgeren kan køberen gøre almindelige misligholdelsesbeføjelser gældende efter købelovens regler. Ved kreditkøb ydes kreditten imidlertid ofte i realiteten af en anden end sælgeren, og der opstår derved et såkaldt »trepartsforhold«, jfr. *pkt. 3.d.* i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 1, *stk. 2*.

Hvis finansieringen er sket ved, at en tredjemand, f. eks. et pengeinstitut, efter aftale med sælgeren yder køberen et lån til betaling af købesummen, foreligger der et »oprindeligt trepartsforhold«. Køberen vil her efter gældende ret fortsat skulle afdrage lånet til pengeinstituttet, da han ikke vil kunne gøre indsigelser, f. eks. i anledning af mangler, gældende over for dette. Køberen kan heller ikke ved væsentlige mangler hæve købet over for pengeinstituttet og få sine penge tilbage. Køberen kan ganske vist rette indsigelser og krav

mod sælgeren, men dette kan være værdiløst, f. eks. fordi sælgeren er insolvent.

Salget kan også finansieres ved, at sælgeren efter indgåelsen af købsaftalen diskonterer købekontrakten, f. eks. i et pengeinstitut, dvs. sælger eller pantsætter sin fordring på køberen efter kontrakten til pengeinstituttet. Der foreligger i så fald et »efterfølgende trepartsforhold«. Efter den almindelige regel i gældslovens § 27 vil køberen her kunne gøre de samme indsigelser gældende mod pengeinstituttet som mod sælgeren. Imidlertid er det i praksis meget almindeligt, at kontrakten indeholder en bestemmelse, der afskærer køberen fra at fremsætte indsigelser over for den tredjemand, der har erhvervet sælgerens rettigheder efter købekontrakten. Samme resultat opnås, hvis køberen i forbindelse med købekontrakten udsteder negotiable dokumenter, f. eks. vekslers, idet køberen da ikke kan fremsætte indsigelser over for den, der i god tro ved aftale har erhvervet vekslen.

Lovforslagets § 13, der svarer til § 12 i udvalgets lovudkast, tilsigter at beskytte køberen i forbruger-køb i disse trepartsforhold, jfr. betænkningen s. 40-41 og s. 76-78.

Til *stk. 1.*

1. pkt. sikrer forbrugeren en ufravigelig adgang til at gøre de samme *indsigelser* gældende mod kreditor som mod sælgeren såvel i oprindelige som i efterfølgende trepartsforhold. Den form for køberfinansiering fra pengeinstitutterne, der består i, at pengeinstituttet efter aftale med køberen får købekontrakten tiltransporteret til sikkerhed for lånet, jfr. betænkningen s. 282-283, vil være omfattet af reglen, idet der her foreligger et efterfølgende trepartsforhold. Dette gælder, uanset at det er pengeinstituttets normale låneafviklingsvilkår, som efter aftale med pengeinstituttet er indføjet i eller vedhæftet kontrakten, der herefter tiltransporteres pengeinstituttet sammen med det tagne ejendomsforbehold. Pengeinstitutterne må her henvises til at sikre sig mod indsigelser fra køberen enten ved kun at medvirke til finansiering af køb hos sælgeren, hvis handler normalt er i orden, eller ved at betinge sig anden form for sikkerhed, f. eks. underpant i det solgte, jfr. herved bemærkningerne til lovforslagets § 10, hvorefter lovens forbud mod at tage underpant i det solgte ikke gælder, såfremt der foreligger en »fritstående låneaftale«.

Efter *2.-3. pkt.* kan køberen, hvor der foreligger et *oprindeligt trepartsforhold* - som foreslået af udvalgets flertal - i et vist omfang rejse samme *pengekrav* mod tredjemand som over for sælgeren.